

عنوان مقاله:

حوزه انقلابی و راهبری تمدن نوین اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه سپهر سیاست، دوره 4، شماره 14 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

علی شیرخانی - دانشیار، گروه علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

حوزه علمیه به عنوان نهادی پیشرو و پیشگام در تعلیم و تربیت اسلامی شناخته می شود. پیشینه حوزه های علمیه از صدر اسلام به منظور تعلیم و تربیت و به نوعی راهبری جامعه مسلمین در شناخت بهتر دین و عمل به آن شکل گرفته است که به مرور، این نقش به خصوص با وقوع انقلاب اسلامی در عرصه گسترده تری افزایش یافته است. حوزه علمیه جزء نهادهای تاثیرگذار در جامعه اسلامی ایران است؛ بنابراین، انتظار می رود نقشی تمدن ساز داشته باشد که با توجه به افزایش مسیولیت های حوزه علمیه بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، باید این نهاد به صورت انقلابی وارد کارزار شود و علاوه بر نقش تعلیمی، به سمت تعلیم، اخلاق و نیز علم گرایی حرکت کرده و برای رسیدن به این امر راهبردهایی را ارائه دهد. اگر این گونه عمل نکند، دچار اضمحلال خواهد شد؛ زیرا بشر بعد از انسان محوری (اومانیزم) به یک خلا فکری و عقیدتی دچار شده و این امر فرصت هایی را برای حوزه های علمیه فراهم کرده است. پرسش اصلی مقاله این است که حوزه انقلابی چه شرایطی باید داشته باشد که برای رسیدن به تمدن نوین اسلامی و راهبری آن مهم است در پاسخ می توان گفت حوزه انقلابی به عنوان نهادی مهم و ریشه دار در اسلام و ایران که خاستگاه انقلاب اسلامی ایران بوده و نیز خلایی که بشر انسان محور با آن مواجه است، می تواند با مثلث علم، اخلاق و عمل انقلابی وارد شود و برای رسیدن به تمدن نوین اسلامی راهبردهایی را ارائه دهد. روش این پژوهش توصیفی- تحلیلی و شیوه گردآوری مطالب، کتابخانه ای و اسنادی بوده است.

کلمات کلیدی:

اخلاق، تمدن نوین اسلامی، حوزه انقلابی، حوزه علمیه، علم، عمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856299>

